

Arrest

nr. 292 540 van 2 augustus 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat MEURIS L. & KLINGELEERS J.
Stationsstraat 56/2
3620 Lanaken

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2022 .

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die loco advocaat L. MEURIS & J. KLINGELEERS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché M. TYTGAT die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1988.

De verzoekende partij dient op 8 juli 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*".

Op 18 maart 2022 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 24 mei 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*". Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Herat-stad op X 1988. U bent gehuwd met [A. W. A.] (CG [...]en OV[...]) en hebt met hem drie kinderen.

Uw man was in Afghanistan werkzaam voor de nationale politie en ervaarde problemen met de maffia. Zo'n twee maanden voor jullie vertrek uit Afghanistan werd hij door hen beschoten, waarop jullie besloten het land te verlaten. U vluchtte ongeveer twee jaar geleden uit Afghanistan en reisde via Iran door naar Turkije, waar u één jaar verbleef. Hierna reisde u door naar Griekenland, waar uw vingerafdrucken werden genomen op 21 en 23 augustus 2020. U verbleef een maand in het opvangcentrum Moria toen er een brand losbrak en u als gevolg daarvan gedurende enkele weken op straat moest leven. Hierna kon u met uw gezin terecht in een ander opvangcentrum, op het eiland Lesbos. Op 24 november 2020 werden u en uw familieleden er erkend in de hoedanigheid van vluchteling, waarna jullie een Griekse identiteitspas en een reispas ontvingen. Hierna kregen jullie het nieuws dat jullie binnen twee of drie dagen het centrum dienden te verlaten. U verliet het centrum en reisde met het gezin door naar Athene, van waaruit u twee dagen later het vliegtuig nam richting België en op 8 juli 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaarde niet terug te kunnen naar Griekenland omdat uw man gehandicapt is als gevolg van de gewapende aanval tegen hem in Afghanistan. Het is in Griekenland moeilijk om een woonplaats en werk te vinden en u vreesde bij terugkeer dat uw man er geen werk zal vinden. Daarnaast werd u op een gegeven moment in Griekenland opgebeld door iemand die jullie op nieuwsbeelden had gezien bij de brand in Moria. Deze persoon bedreigde u.

Ter staving van jullie eerste verzoek legden u en uw man volgende documenten neer: jullie taskara's (Afghaanse identiteitsbewijzen), jullie huwelijksakte, een vertaling van voorgaande documenten, een attest dat aantoonde dat uw man in een Afghaans ziekenhuis lag, een petitie uit Afghanistan waarin staat dat het leven van uw man in gevaar is, enkele foto's van hem tijdens zijn werkzaamheden, een overzicht van de medicijnen die u neemt, jullie Griekse identiteitskaarten en de Griekse paspoorten die jullie ontvingen.

Op 22 februari 2022 nam het CGVS in hoofde van u en van uw man een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Jullie tekenden hiertegen geen beroep aan.

Jullie verlieten België niet en dienden op 18 maart 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart niet terug te kunnen naar Griekenland omdat u noch uw man er werk zou vinden aangezien jullie de Griekse taal niet machtig zijn. U herhaalt dat jullie in het opvangcentrum van Moria in een slechte toestand woonden en dat jullie niet terug kunnen keren naar Griekenland omdat jullie ziek zijn: uw man zou gehandicapt zijn, u zou psychologische problemen ervaren en uw zoon zou lijden aan astma. Ter staving van jullie nieuwe verzoek legt u documenten neer om deze medische problemen te staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaart depressief te zijn en veel stress te hebben door uw situatie hier. Hierdoor krijgt u ook hartproblemen (verklaringen DVZ 12.04.2022, vraag 12). Hieruit kan nochtans niet blijken dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient verder vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt voorts dat u uw tweede verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw man [A. W. A.] (CG [...]Z) werden aangehaald. U haalt zelf geen eigen bijkomende asielmotieven aan. In hoofde van uw man werd reeds een beslissing genomen dewelke ook op u van toepassing is en als volgt luidt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u opnieuw integraal verwijst naar dezelfde elementen als deze die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek. U werpt op dat u Afghanistan diende te verlaten omdat u werd aangevallen én wijst er voorts op dat u Griekenland, waar u en uw vrouw een beschermingsstatus genieten, dienden te verlaten omwille van de slechte levensomstandigheden aldaar en omdat jullie er geen werk zouden kunnen vinden. Dient allereerst te worden opgemerkt dat, zoals reeds werd benadrukt in het kader van uw eerste verzoek, u en uw vrouw in Griekenland op 24 november 2020 internationale bescherming verkregen. Uw situatie in Afghanistan en het feit dat u er niet kan terugkeren is dan ook niet relevant, temeer daar Griekenland het non-refoulementbeginsel naleeft en er aldus geen risico bestaat dat u naar Afghanistan zal worden teruggeleid. De Commissaris-generaal oordeelde voorts uitdrukkelijk dat u in het kader van uw eerste verzoek geen elementen aanbracht waaruit kon blijken dat u in Griekenland een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade liep. Jullie gingen niet in beroep tegen deze beslissing.

U beperkt zich op heden louter tot het herhalen van de elementen waarnaar u reeds verwees tijdens uw eerste verzoek. Zo haalt u opnieuw aan dat er een brand plaatsvond op het eiland waar u verbleef en de 'slechte toestand' van het opvangcentrum (verklaringen DVZ 11.04.2022, vraag 16). Opnieuw wordt opgemerkt dat deze situaties niet zonder meer representatief zijn voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Een andere reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland is omdat u en uw vrouw ziek zouden zijn en omdat ook uw zoon last heeft van astma (verklaringen DVZ 11.04.2022, vraag 20). Ook dit element werd reeds omstandig besproken tijdens uw vorige verzoek en bijgevolg kunnen deze argumenten hier worden weerhouden. Zo werd vastgesteld dat deze bijzondere kwetsbaarheid het u niet dermate moeilijk maakte om u staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen noch dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Daarnaast werd uitvoerig besproken waarom jullie pogingen om aan werk en huisvesting te geraken in Griekenland wel zeer beperkt zijn geweest. Het simpelweg herhalen dat u en uw vrouw de Griekse taal niet machtig zijn (verklaringen DVZ 11.04.2022, vraag 19), wijzigt deze beoordeling geenszins. Zo werd, onder andere, opgemerkt dat u noch uw vrouw ooit ergens gingen informeren om de Griekse taal aan te leren. De vaststelling dat jullie korte tijd na de toekenning van uw statuut direct vertrokken, getuigde bovendien niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Tevens werd vastgesteld dat uw handicap en de psychologische problemen van uw vrouw wel zeer relatief bleken. U haalt hieromtrent geen enkel nieuw element aan.

Uw vrouw herhaalt tevens dat jullie zouden gefilmd zijn geweest toen het opvangcentrum in Moria afbrandde en jullie hierdoor niet veilig waren, omdat de maffia dit zou gezien hebben (verklaringen DVZ [A. A.] 12.04.2022, vraag 16). Ook hiermee herhalen jullie simpelweg een element dat reeds uitvoerig werd besproken in de beslissing van uw eerste verzoek, waarin werd geconcludeerd dat ook dit gegeven niet kon worden weerhouden.

De documenten die u en uw vrouw op heden neerleggen omtrent jullie medische problemen weten hier geen ander licht op te schijnen. Hierin kan men een bloedanalyse terugvinden, een overzicht van inenting en vaccinaties, een voorschrift voor kinesitherapie, een bezoek van uw vrouw aan de gynaecoloog, een document waarin staat te lezen dat uw vrouw een prothese aan haar tanden kreeg en een medisch overzicht waarin staat te lezen dat uw vrouw al enkele jaren last heeft van duizeligheid. Dat uw vrouw psychologische problemen zou ondervinden, laat staan dat ze hierdoor niet zou kunnen werken in Griekenland, wordt hiermee geenszins aangetoond, noch dat u niet in staat zou zijn om werk te zoeken.

Wat er ook van zij, dient opnieuw te worden opgemerkt dat in uw eerste beslissing werd vastgesteld dat jullie pogingen om aan werk en huisvesting te geraken in Griekenland zeer ondermaats bleken te zijn en dat jullie op geen enkel moment ook maar iets concreets hebben ondernomen om jullie situatie er te wijzigen en/of te verbeteren.

U haalt, tot slot, aan dat uw kinderen hier naar school gaan, integreerden en de taal leerden (verklaringen DVZ 11.04.2022, vraag 16). Hoewel dit op zich niet wordt betwist, ziet het CGVS niet in waarom dit een terugkeer naar Griekenland zou verhinderen noch waarom zij zich in Griekenland niet zouden kunnen integreren door ook daar de taal te leren en hun verder te ontwikkelen.”

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

De verzoekende partij erkent dat ze in Griekenland een internationale beschermingsstatus verkreeg maar dat ze er volledig geïsoleerd geraakt is omwille van de barre leefomstandigheden. Ze haalt aan dat zij en haar gezin het vluchtelingenkamp dienden te verlaten nadat ze er internationale bescherming verkregen had. Aldus zijn ze op straat beland daar ze niet konden rekenen op de financiële steun van de overheid. Evenmin kregen ze er onderdak. Bovendien konden ze er niet werken enerzijds omdat ze niet in de fysieke mogelijkheid waren om er te werken en anderzijds omdat ze de Griekse taal niet machtig waren. De verzoekende partij verklaart dat ze naar België gekomen zijn omdat een nichtje van haar hier woont en ze in Griekenland totaal geen hulp van de overheid kregen. Ze betoogt dat ze in Griekenland volledig aan haar lot overgelaten werd. In haar verzoekschrift brengt de verzoekende partij een artikel bij van vluchtelingen.nl om aan te tonen dat vluchtelingen in Griekenland aan hun lot overgelaten worden. Ook verwijst de verzoekende partij naar rechtspraak zowel van het Hof van Justitie als van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3. Beoordeling

3.1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 12 mei 2022 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekende partij naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

3.2. In het kader van haar vorig, eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde de commissaris-generaal haar verzoek niet-ontvankelijk omdat zij een internationale beschermingsstatus in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland, heeft gekregen en zij het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. In hoofde van haar echtgenoot werd eenzelfde beslissing genomen. Verzoekende partij noch haar echtgenoot tekenden beroep aan tegen deze beslissingen.

3.3. In het kader van haar huidig verzoek houdt verzoekende partij vast aan de verklaringen zoals zij en haar echtgenoot deden in het kader van hun eerste verzoek, namelijk dat zij in het opvangcentrum van Moria in een slechte toestand woonden en dat zij er geen werk zouden vinden aangezien ze de Griekse taal niet machtig zijn. Zij herhaalt tevens dat zij ziek zijn: haar echtgenoot zou gehandicapt zijn, haar zoon zou lijden aan astma en zij zelf zou psychologische problemen ervaren. Zij legt nieuwe documenten neer om deze medische problemen te staven.

3.4. De kernvraag is of de door verzoekende partij in het kader van haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming bijgebrachte elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

3.5. De Raad herinnert eraan dat verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus heeft gekregen in Griekenland en dat *in casu* wordt vermoed dat zij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Er liggen geen elementen voor waaruit kan blijken dat verzoekende partij niet langer internationale bescherming zou genieten in Griekenland.

3.6. Uit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (*cf.* de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust bij het CGVS, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke.

3.7. Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland, reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoeker in die lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen.

3.8. Uit de door verzoekende partij aangehaalde en geciteerde landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland.

Deze landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Het is dus noodzakelijk om het volgend verzoek te beoordelen op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij. Het komt daarbij verzoekende partij toe om

in dit verband concrete elementen aan te reiken ter weerlegging van het vermoeden dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, gelet op de beschermingsstatus die haar aldaar werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien.

3.9. Verzoekende partij, die haar volgend verzoek integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door haar echtgenoot werden aangehaald, brengt in het kader van haar huidig beschermingsverzoek geen zulke concrete elementen bij.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en de documenten die zowel verzoekende partij als haar echtgenoot aanbrachten in het kader van hun huidig volgend beschermingsverzoek, heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt zij er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in haar eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt de verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongegrondheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij houdt nog voor dat zij kampt met een depressie en dat haar minderjarig zoontje in het ziekenhuis te Genk verblijft omwille van zijn medische aandoeningen, maar laat na deze te staven aan de hand van medische attesten waardoor dit niet meer dan een blote bewering blijft. Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij geen bijkomende attesten noch informatie te hebben inzake de medische toestand van de verzoekende partij en haar zoon. Daarenboven toont de verzoekende partij niet aan dat zij ten gevolge hiervan over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Evenmin toont de verzoekende partij aan dat zij in Griekenland voor deze beweerde problemen geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische zorg. In dit verband wordt erop gewezen dat de verzoekende partij in het bezit is van een verblijfsvergunning geldig tot november 2023.

De verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie omtrent de moeilijke levensomstandigheden voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Wat betreft de verwijzing naar arrest van 18 oktober 2018 met nummer 211 220 waarin de Raad in de desbetreffende zaak oordeelde dat de verzoeker in kwestie bijzondere omstandigheden aanvoerde die hem bij terugkeer naar Griekenland zouden blootstellen aan onmenselijke of vernederende behandelingen en de beslissing van het CGVS vernietigde, brengt de Raad in herinnering dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan dit arrest ten grondslag lag, kunnen worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken.

De verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.10. Gelet op het voorgaande brengt verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aan die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen, nu zij geen enkel concreet element aanvoert waaruit kan blijken dat zij in

geval van terugkeer naar Griekenland vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. V. SCHOENAERS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. SCHOENAERS

M. RYCKASEYS